

'Don Pasquale' tanca la temporada 2014-15 del Liceu

El Gran Teatre del Liceu afronta la recta final de la temporada 2014-15 amb la recuperació d'un títol còmic de Gaetano Donizetti, *Don Pasquale*, que feia gairebé trenta anys que no es representava al teatre de La Rambla. El títol pujarà a l'escenari en deu funcions, entre el 16 i el 27 de juny.

Costa de creure que un títol present en un gran nombre de teatres d'òpera del món com és *Don Pasquale* faci trenta anys que no es representa en la temporada estable del Gran Teatre del Liceu, però és així. Per a la recuperació d'un títol que es caracteritza pel seu marcat caràcter *buffo* s'ha escollit un equip expert de cantants i també un director d'escena molt estimat al Liceu: Laurent Pélly, de qui ja coneixem les posades en escena de *Les contes d'Hoffmann*, *La fille du régiment* i *Cendrillon*.

En aquesta producció de *Don Pasquale* -coproducció dels teatres de San Francisco, l'Òpera de Santa Fe i el Gran Teatre del Liceu-, Laurent Pélly s'ha centrat en la història que viu el seu protagonista, Don Pasquale, un vell de setanta anys que davant la por de la proximitat de la mort decideix casar-se amb una noia jove i formar una família. Els tres personatges que l'envolten, la jove Norina, el seu jove enamorat Ernesto i el doctor Malatesta, li faran viure un malson, amb un rerefons cruel que el faran envellir més del que ja ho era per acabar assumint una actitud infantil al final de l'òpera. Així doncs, Laurent Pélly, molt conscient de la influència que els personatges reben de la *comedia dell'arte*, ha convertit l'escenari en una capsa claustrofòbica en la qual Don Pasquale ve a ser el ratolí que hi ha estat tancat i, amb una gran senzillesa de mitjans, aquesta capsa assumeix el rol de transformar la vida de Don Pasquale en un malson, fins a acabar cap per avall, capgirat com la vida del protagonista.

Laurent Pélly, que no és la primera vegada que aborda un títol còmic de Donizetti, té previst dedicar-se properament a la paròdia de l'*opera seria* titulada *Viva la mamma!* i el seu primer títol seriós, *Lucia di*

Lammermoor, ambdues de Gaetano Donizetti. El regidor parisenc combina la seva tasca com a director de teatre –és director artístic des de fa vuit anys del Teatre Nacional de Tolosa de Llenguadoc– amb la seva tasca com a director d'escena operístic i treballa anualment en dues noves produccions teatrals i dues d'operístiques, fet que li deixa poc espai per a les vacances, que acostuma a passar en un festival operístic estival.

L'elenc musical d'aquest *Don Pasquale* està encapçalat per les veus dels baixos barítons Lorenzo Regazzo i Roberto De Candia, que s'alternen en els dos repartiments que assumeixen les deu funcions del títol. Regazzo va reconèixer en roda de premsa que, tot i tractar-se del rol que actualment millor pot definir el seu estat vocal, per la freqüència amb què està interpretant el rol arreu del món, la producció de Pélly li ha permès explorar nous aspectes en el personatge, tot esdevenint aquesta una producció molt estimulante en la qual mai no decau la tensió. Per la seva banda, De Candia va lloar la lectura que tant Pélly com Matheuz volen oferir de la partitura, una lectura respectuosa amb l'original, però que també assumeix el pes de la tradició i els canvis que aquesta hagi pogut comportar en la interpretació amb els anys.

Els acompanyen les veus de Valentina Nafornita i Pretty Yende com a Norina, Juan Francisco Gatell i Antonino Siragusa com a Ernesto, i Mariusz Kwiecien i Gabriel Bermúdez com a doctor Malatesta. La direcció musical és a càrrec del jove director veneçolà Diego Matheuz, director musical de La Fenice de Venècia i un dels símbols emergents del fenomen internacional que és El Sistema de Orquestras Juveniles de Veneçuela.

Per a aquest gairebé darrer títol de la temporada –al juliol es recupera la producció de *La Traviata* que ja es va poder veure a l'inici del curs–, s'han previst diverses accions de promoció. D'una banda, a més del seient secret que tant d'èxit està tenint, per a aquests títols s'oferirà la llotja secreta, que permetrà adquirir els sis seients de les llotges de platea i amfiteatre per un preu únic de 360 euros en el cas de les de platea (60 euros per entrada) o 450 euros en el cas de les d'amfiteatre (75 euros per entrada), fet que suposa un estalvi del 60% respecte del preu habitual. A més, els 3.000 Pasquals i Pasquales censats a la ciutat de Barcelona podran adquirir gratuïtament una entrada al Liceu sempre que portin un o més acompanyants (que hauran de pagar l'entrada).

La roda de premsa va deixar espai per parlar sobre el conflicte amb els acomodadors del Gran Teatre del Liceu i que se suma al ja existent fa setmanes a L'Auditori. Malgrat que ambdues institucions tenen subcontractat el servei d'acomodadors a l'empresa Manpower, el Gran Teatre del Liceu té unes condicions diferents respecte del servei demanat, que inclou el servei amb un marcat caràcter social. Així doncs, el perfil dels acomodadors que treballen al Liceu ha de tenir unes condicions concretes: joves estudiants matriculats a la universitat de 18 a 24 anys que tinguin en aquesta la seva primera feina; un 10% de joves han de ser del barri del Raval i un altre 10% han de ser joves amb síndrome de Down, per afavorir-ne la integració en la societat. Aquesta setmana s'estan produint actes d'intermediació de la Generalitat de Catalunya amb l'empresa, les institucions i els treballadors, malgrat que ni L'Auditori ni el Gran Teatre del Liceu poden assumir la principal reclamació dels acomodadors, que és ser admesos com a treballadors de plantilla de les respectives institucions.